



PATRIS CORDE - S OTCOVSKÝM SRDCOM

Pápež František vyhlásil mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženicha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. Urobil tak dňa 8. decembra apoštolským listom s názvom Patris corde (S otcovským srdcom). Mimoriadny Rok sv. Jozefa potrvá do 8. decembra 2021. Ponúkame niektoré myšlienky pápeža Františka z tohto listu.

Svätý Jozef urobil zo svojho života dobrovoľné obetovanie sa v láske vlozenej do služby Mesiášovi. A preto bol kresťanským ľuďom vždy milovaný. V ňom Ježiš videl nežnosť Boha, tú, ktorá nám dáva akceptovať našu slabosť, prostredníctvom ktorej sa zväčša uskutočňujú Božie plány. Boh nás totiž neodsudzuje, ale prijíma nás, objíma, podopiera nás a odpúšťa nám. Jozefovo otcovstvo sa prejavuje aj v poslušnosti Bohu: svojím „áno“ chráni Máriu a Ježiša, ktorého učí konať Božiu vôľu, keď spolupracuje na veľkom tajomstve Vykúpenia.

Zároveň je Jozef otcom v prijímaní, pretože prijíma Máriu bez predchádzajúcich podmienok, čo je dôležité gesto aj dnes, v tomto svete, v ktorom psychologické, slovné a fyzické násilie na žene je evidentné. Ale Máriin ženich je práve ten, ktorý dôveruje v Pána a prijíma v jej živote udalosti, ktorým nerozumie, s odvahou a silou, ktoré pramenia zo sily Ducha Svätého.

Cez sv. Jozefa nám akoby Boh opakoval: „Nebojte sa!“; pretože viera dáva význam každej udalosti, radostnej či smutnej. Prijatie uskutočňované Jozefom nás pozýva prijímať druhých bez vylučovania, takých, akí sú, so záľubou pre slabých.

V osobe sv. Jozefa vidíme kreatívnu odvalu, ktorá vie premeniť problém na príležitosť tým, že vždy dáva na prvé miesto dôveru v Božiu prozreteľnosť. Čelí konkrétnym problémom svojej rodiny, presne tak ako iné rodiny sveta, obzvlášť rodiny migrantov. Ako ochranca Ježiša a Márie, Jozef nemôže byť ochrancom Cirkvi, jej materstva a Kristovho tela: každý núdzny je tým „Dieťaťom“, ktoré Jozef chráni. Dá sa od neho naučiť milovať Cirkev a chudobných.

Poctivý tesár, Máriin manžel, nás učí aj tomu, akú hodnotu, dôstojnosť a radosť znamená jesť chlieb, ktorý je ovocím vlastnej práce. Práca sa stala naliehavou sociálnou otázkou aj v krajinách s určitou úrovňou blahobytu. Je potrebné chápať zmysel práce, ktorá dáva dôstojnosť, stáva sa účasťou na samotnom diele spásy a príležitosťou na realizáciu pre seba samých a pre svoju rodinu, prvotné jadro spoločnosti.

Povzbudzujem všetkých, aby znovu objavili hodnotu, dôležitosť a potrebu práce, a takto dali zrod novej normálnosti, v ktorej nikto nebude vylúčený. Keď hľadáme obzvlášť na prehľbovanie nezamestnanosti z dôvodu pandémie COVID-19, vyzývam všetkých zasadiť sa za to, aby sa mohlo povedať: „Žiadny mladý človek, žiadna osoba, žiadna rodina nie je bez práce!“

Otcom sa človek nerodí, ale sa ním stáva, keď sa ujíma starostlivosti o dieťa a keď preberá zodpovednosť za jeho život. Žiaľ, v súčasnej spoločnosti sa často deti zdajú byť sirotami bez otcov, ktorí by boli schopní uviesť ich do životnej skúsenosti, nebrali ich upäto či vlastnícky, ale učili ich byť schopnými rozhodnutí, slobody, štartu do života.

V tomto zmysle má Jozef prívlastok „najzdržanlivejší“, čo je opakom „ovládania“: on totiž vedel milovať mimoriadne slobodným spôsobom, vedel nedávať sám seba do stredu, ale položil do stredu svojho života Ježiša a Máriu. Jeho šťastie je v sebadarovaní. Nikdy nie znechutený a vždy dôverujúci Jozef zostáva v tichu, bez ťažkania si, ale v konkrétnych prejavoch dôvery.

Jeho postava je teda výsostne príkladná vo svete, ktorý potrebuje otcov a odmieta pánov, odmieta tých, ktorí si mýlia autoritu s autoritárstvom, službu so servilnosťou, konfrontáciu s utláčaním, dobročinnosť s asistencializmom, silu s deštrukciou. Už štyri desaťroky rokov sa každý deň po ranných chválach modlím k sv. Jozefovi modlitbu prevzatú z francúzskej modlitebnej knihy Kongregácie rehoľníčok Ježiša a Márie z 19. storočia. Ide o modlitbu, ktorá vyjadruje nábožnosť a dôveru voči sv. Jozefovi. Znie takto:

„Slávny patriarcha sv. Jozef, ktorého moc dokáže urobiť možnými veci nemožné, príď mi na pomoc v týchto chvíľach úzkosti a ťažkostí. Vezmi pod svoju ochranu situácie tak ťažké a náročné, ktoré ti zverujem, aby mali šťastlivé vyriešenie. Môj milovaný otec, všetku svoju dôveru vkladám do teba. Nech sa nepovie, že som ťa vzýval márne; a pretože ty všetko môžeš u Ježiša a Márie, ukáž mi, že tvoja dobrota je taká veľká ako tvoja moc.

Amen.“

(preklad: Slovenská redakcia Vatikánskeho rozhlasu)

